Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

►**B**

RÅDETS RAMBESLUT 2004/757/RIF

av den 25 oktober 2004

om minimibestämmelser för brottsrekvisit och påföljder för olaglig narkotikahandel

(EUT L 335, 11.11.2004, s. 8)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2103 av den 15 november 2017	L 305	12	21.11.2017
►**M2**	Kommissionens delegerade direktiv (EU) 2019/369 av den 13 december 2018	L 66	3	7.3.2019
►**M3**	Kommissionens delegerade direktiv (EU) 2020/1687 av den 2 september 2020	L 379	55	13.11.2020

▼B

RÅDETS RAMBESLUT 2004/757/RIF

av den 25 oktober 2004

om minimibestämmelser för brottsrekvisit och påföljder för olaglig narkotikahandel

Artikel 1

Definitioner

I detta rambeslut används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

▼M1

1. *narkotika:*

   a) en substans som omfattas av FN:s konvention från 1961 ersättande äldre konventioner rörande narkotika, ändrad genom protokollet från 1972, eller av 1971 års FN-konvention om psykotropa ämnen,

   b) alla substanser som anges i bilagan.

▼B

2. *prekursorer:* alla ämnen som är förtecknade i gemenskapslagstiftningen och som sätter de skyldigheter i kraft som följer av artikel 12 i Förenta nationernas konvention av den 20 december 1988 mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen.

3. *juridisk person:* varje enhet som har denna status enligt tilllämplig nationell lagstiftning, undantaget stater eller andra offentliga organ när de utövar sina offentliga maktbefogenheter samt offentliga internationella organisationer.

▼M1

4. *ny psykoaktiv substans:* en substans, i rent tillstånd eller i ett preparat, som varken omfattas av FN:s konvention från 1961 ersättande äldre konventioner rörande narkotika, ändrad genom protokollet från 1972, eller av 1971 års FN-konvention om psykotropa ämnen, men som kan innebära hälsomässiga eller sociala risker som är jämförbara med riskerna som följer av de substanser som omfattas av dessa konventioner.

5. *preparat:* en blandning som innehåller en eller flera nya psykoaktiva substanser.

Artikel 1a

Förfarande för att inkludera nya psykoaktiva substanser i definitionen av *narkotika*

1. På grundval av en riskbedömning eller kombinerad riskbedömning som genomförs i enlighet med artikel 5c i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1920/2006 ([1]) och i enlighet med de kriterier som anges i punkt 2 i den här artikeln, ska kommissionen utan onödigt dröjsmål i enlighet med artikel 8a anta en delegerad akt som ändrar bilagan till detta rambeslut för att lägga till den eller de nya psykoaktiva

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1920/2006 av den 12 december 2006 om Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (EUT L 376, 27.12.2006, s. 1).

▼M1

substanserna i bilagan och fastställa att den eller de nya psykoaktiva substanserna medför allvarliga folkhälsorisker och, i förekommande fall, allvarliga sociala risker på unionsnivå, och att substansen eller substanserna inkluderas i definitionen av *narkotika*.

2. När kommissionen överväger huruvida en sådan delegerad akt som avses i punkt 1 ska antas, ska kommissionen ta hänsyn till omfattningen av användningen eller användningsmönstren vad gäller den nya psykoaktiva substansen och till huruvida tillgången på den och potentialen för spridning inom unionen är betydande och huruvida de hälsoskador som orsakas av konsumtionen av den nya psykoaktiva substansen, på grund av substansens akuta eller kroniska toxicitet och riskerna för missbruk eller den beroendeframkallande potentialen, är livshotande. Hälsoskadorna anses livshotande om det är sannolikt att den nya psykoaktiva substansen orsakar dödsfall eller dödliga skador, allvarlig sjukdom, allvarliga fysiska eller psykiska funktionsnedsättningar eller en betydande spridning av sjukdomar, däribland överföring av blodburna virus.

Dessutom ska kommissionen beakta huruvida de sociala skador som den nya psykoaktiva substansen orsakar individer och samhället är allvarliga, och särskilt huruvida den nya psykoaktiva substansens effekter på samhället och den allmänna ordningen är sådana att de kan leda till störningar av den allmänna ordningen, eller orsaka våldsamt eller antisocialt beteende, som resulterar i skador för användaren eller för utomstående eller på egendom, eller om den brottslighet, däribland organiserad brottslighet, som har samband med den nya psykoaktiva substansen är systematisk, inbegriper betydande olagliga vinster eller medför betydande ekonomiska kostnader.

3. Om kommissionen inom sex veckor från dagen för mottagandet av riskbedömningsrapporten eller den kombinerade riskbedömningsrapporten i enlighet med artikel 5c.6 i förordning (EG) nr 1920/2006 anser att det inte är nödvändigt att anta en delegerad akt för att inkludera den eller de nya psykoaktiva substanserna i definitionen av *narkotika*, ska den lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet och redogöra för skälen till att inte göra detta.

4. Vad gäller de nya psykoaktiva substanser som har lagts till i bilagan till detta rambeslut ska de medlemsstater som ännu inte har satt i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i detta rambeslut på dessa nya psykoaktiva substanser göra detta så snart som möjligt, dock senast sex månader efter det att den delegerade akt som ändrar bilagan träder i kraft. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta rambeslut eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 1b

Nationella kontrollåtgärder

Med avseende på nya psykoaktiva substanser får medlemsstaterna på sina territorier behålla eller införa sådana nationella kontrollåtgärder som de anser lämpliga, utan att det påverkar de skyldigheter som medlemsstaterna åläggs enligt detta rambeslut.

▼B

Artikel 2

Brott i samband med handel med narkotika och prekursorer

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att följande handlingar beläggs med straff när de begås uppsåtligen och orättmätigt:

a) Framställning, tillverkning, extraktion, beredning, erbjudande, utbjudande till försäljning, distribution, försäljning, överlåtelse av varje slag, förmedling, försändelse, transitering, transport, import eller export av narkotika.

b) Odling av opiumvallmo, kokabuske eller cannabisväxt.

c) Innehav eller köp av narkotika i något av de syften som anges under led a.

d) Tillverkning, transport eller distribution av prekursorer, där den som ägnar sig åt detta är medveten om att prekursorerna skall användas i eller för olaglig framställning eller tillverkning av narkotika.

2. De handlingar som avses i punkt 1 skall inte ingå i detta rambesluts tillämpningsområde, om gärningsmännen har handlat endast i syftet deras egen privata konsumtion så som den definieras i nationell lagstiftning.

Artikel 3

Anstiftan, medhjälp och försök till brott

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att anstiftan, medhjälp eller försök till något av de brott som avses i artikel 2 skall betraktas som brott.

2. En medlemsstat får från straffrättsligt ansvar utesluta försök att erbjuda eller bereda narkotika enligt artikel 2.1 a samt försök att inneha narkotika enligt artikel 2.1 c.

Artikel 4

Påföljder

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de brott som definieras i artiklarna 2 och 3 beläggs med effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder.

Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de brott som avses i artikel 2 beläggs med straffrättsliga påföljder med ett maximalt frihetsstraff på minst ett till tre års fängelse.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de brott som avses i artikel 2.1 a, b och c beläggs med straffrättsliga påföljder med ett maximalt frihetsstraff på minst fem till tio års fängelse i samtliga de fall då följande omständigheter föreligger:

a) Brottet avser stor mängd narkotika.

▼B

b) Brottet avser narkotika av typer som är de mest hälsovådliga, eller har förorsakat betydande skador på många människors hälsa.

3. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de brott som avses i punkt 2 beläggs med straffrättsliga påföljder med ett maximalt frihetsstraff på minst tio år, när brottet har begåtts inom ramen för en kriminell organisation enligt definitionen i gemensam åtgärd 98/733/RIF av den 21 december 1998 om att göra deltagande i en kriminell organisation i Europeiska unionens medlemsstater till ett brott ([1]).

4. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de brott som avses i artikel 2.1 d beläggs med straffrättsliga påföljder med ett maximalt frihetsstraff på minst fem till tio år, när brottet har begåtts inom ramen för en kriminell organisation enligt definitionen i gemensam åtgärd 98/733/RIF och prekursorerna är avsedda att användas i eller för framställning eller tillverkning av narkotika under sådana omständigheter som avses i punkt 2 a eller b.

5. Utan att det påverkar rättigheterna för brottsoffer eller annan tredjepart i god tro skall varje medlemsstat vidta de åtgärder som är nödvändiga för att göra det möjligt att förverka de ämnen som varit föremål för de brott som avses i artiklarna 2 och 3, de hjälpmedel som har använts eller är avsedda att användas för sådana brott och vinning av dessa brott eller att beslagta egendom vars värde motsvarar sådan vinning eller sådana ämnen eller hjälpmedel.

Orden ”förverkande”, ”hjälpmedel”, ”vinning” och ”egendom” skall ha samma innebörd som i artikel 1 i Europarådets konvention från 1990 om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott.

Artikel 5

Särskilda omständigheter

Utan hinder av vad som anges i artikel 4 får varje medlemsstat vidta de åtgärder som är nödvändiga för att de påföljder som anges i artikel 4 skall kunna lindras, om gärningsmannen

a) tar avstånd från brottslig verksamhet inom området narkotikahandel och handel med prekursorer, och

b) förser administrativa eller rättsliga myndigheter med uppgifter som de inte skulle ha kunnat erhålla på annat sätt och som hjälper dem att

   i) förebygga eller mildra effekterna av brottet,

   ii) identifiera eller väcka åtal mot de övriga gärningsmännen,

   iii) finna bevis, eller

   iv) förebygga ytterligare sådana brott som anges i artiklarna 2 och 3.

Artikel 6

Juridiska personers ansvar

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar för något av de brott som avses i artiklarna 2 och 3, när dessa begås till deras förmån

([1]) EGT L 351, 29.12.1998, s. 1.

▼B

av personer som antingen agerar enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och har en ledande ställning inom organisationen grundad på

a) befogenhet att företräda den juridiska personen,

b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar,

c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

2. Förutom i de fall som avses i punkt 1 skall varje medlemsstat vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar, när brister i den övervakning eller kontroll som skall utföras av en sådan person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till dennes förmån begå något av de brott som avses i artiklarna 2 och 3.

3. De juridiska personernas ansvar enligt punkterna 1 och 2 skall inte utesluta lagföring av fysiska personer som är gärningsmän, anstiftare eller medhjälpare till de brott som avses i artiklarna 2 och 3.

Artikel 7

Påföljder för juridiska personer

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att juridiska personer som ställts till ansvar i enlighet med artikel 6.1 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder, som skall innefatta bötesstraff eller administrativa avgifter samt eventuellt andra påföljder, till exempel

a) fråntagande av rätt till skattelättnad eller andra förmåner eller offentligt stöd,

b) tillfälligt eller permanent näringsförbud,

c) rättslig övervakning,

d) rättsligt beslut om upplösning av verksamheten,

e) tillfällig eller permanent stängning av de anläggningar som har använts för att begå brottet,

f) i enlighet med artikel 4.5 förverkande av ämnen som är föremål för de brott som avses i artiklarna 2 och 3, de hjälpmedel som har använts eller är avsedda att användas för sådana brott och vinning av dessa brott eller beslag av egendom vars värde motsvarar sådan vinning eller sådana ämnen eller hjälpmedel.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att juridiska personer som ställts till ansvar i enlighet med artikel 6.2 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder eller åtgärder.

Artikel 8

Behörighet och åtal

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet vid de brott som avses i artiklarna 2 och 3, om

a) brottet helt eller delvis har begåtts på medlemsstatens territorium,

▼B

b) gärningsmannen är medborgare i medlemsstaten, eller

c) brottet har begåtts till förmån för en juridisk person som är etablerad på medlemsstatens territorium.

2. En medlemsstat får besluta att inte tillämpa, eller endast i särskilda fall eller under särskilda omständigheter tillämpa bestämmelserna om behörighet i punkt 1 b och c, om brottet har begåtts utanför dess territorium.

3. En medlemsstat vars lagstiftning inte medger utlämning av de egna medborgarna skall vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet vid de brott som avses i artiklarna 2 och 3 och i förekommande fall väcka åtal för dessa brott, när de har begåtts av en av dess egna medborgare utanför dess territorium.

4. De medlemsstater som beslutar att tillämpa punkt 2 skall underrätta rådets generalsekretariat och kommissionen, i förekommande fall med uppgift om i vilka särskilda fall eller under vilka särskilda omständigheter beslutet skall tillämpas.

▼M1

Artikel 8a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 1a ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 22 november 2017. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 1a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([1]).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 1a ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

([1]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

▼B

Artikel 9

Genomförande och rapporter

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut senast den 12 maj 2006.

2. Medlemsstaterna skall, inom den tidsfrist som anges i punkt 1, till rådets generalsekretariat och kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning. Kommissionen skall senast den 12 maj 2009 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om hur genomförandet av rambeslutet fungerar, inklusive vilka konsekvenser det har haft för det rättsliga samarbetet på området olaglig narkotikahandel. På grundval av denna rapport skall rådet senast inom sex månader efter överlämnandet av rapporten bedöma om medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta rambeslut.

Artikel 10

Territoriell tillämpning

Detta rambeslut skall tillämpas på Gibraltar.

Artikel 11

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft dagen efter dess offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

▼M1

BILAGA

Förteckning över substanser som avses i artikel 1.1 b

1. P-metyltioamfetamin eller 4-metyltioamfetamin, enligt rådets beslut 1999/615/RIF ([1]).

2. Parametoximetylamfetamin eller N-metyl-1-[4-metoxifenyl]-2-aminopropan, enligt rådets beslut 2002/188/RIF ([2]).

3. 4-jodo-2,5-dimetoxifenetylamin, 2,5-dimetoxi-4-etyltiofenetylamin, 2,5-dimetoxi-4-(n)-propyltiofenetylamin och 2,4,5-trimetoxiamfetamin, enligt rådets beslut 2003/847/RIF ([3]).

4. 1-bensylpiperazin eller 1-bensyl-1,4-diazacyclohexan eller N-bensylpiperazin eller bensylpiperazin, enligt rådets beslut 2008/206/RIF ([4]).

5. 4-metylmetkatinon, enligt rådets beslut 2010/759/EU ([5]).

6. 4-metyl-5-(4-metylfenyl)-4,5-dihydrooxazol-2-amin (4,4′-DMAR) och 1-cyklohexyl-4-(1,2-difenyletyl)piperazin (MT-45), enligt rådets genomförandebeslut (EU) 2015/1873 ([6]).

7. 4-metylamfetamin, enligt rådets genomförandebeslut (EU) 2015/1874 ([7]).

8. 4-jod-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibensyl)fenetylamin (25I-NBOMe), 3,4-diklor-N-[[1-(dimetylamin)cyklohexyl]metyl]bensamid (AH-7921), 3,4-metylendioxipyrovaleron (MDPV) och 2-(3-metoxifenyl)-2-(etylamino)cyklohexanon (metoxetamin), enligt rådets genomförandebeslut (EU) 2015/1875 ([8]).

9. 5-(2-aminopropyl)indol, enligt rådets genomförandebeslut (EU) 2015/1876 ([9]).

10. 1-fenyl-2-(pyrrolidin-1-yl)pentan-1-on (α-pyrrolidinovalerofenon, α PVP), enligt rådets genomförandebeslut (EU) 2016/1070 ([10]).

([1]) Rådets beslut 1999/615/RIF av den 13 september 1999 om att definiera ämnet 4-MTA som en ny syntetisk drog som skall underställas nödvändiga kontrollåtgärder och straffrättsliga påföljder (EGT L 244, 16.9.1999, s. 1).

([2]) Rådets beslut 2002/188/RIF av den 28 februari 2002 om kontrollåtgärder och straffbestämmelser avseende den nya syntetiska drogen PMMA (EGT L 63, 6.3.2002, s. 14).

([3]) Rådets beslut 2003/847/RIF av den 27 november 2003 om kontrollåtgärder och straffrättsliga sanktioner avseende de nya syntetiska drogerna 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 och TMA-2 (EUT L 321, 6.12.2003, s. 64).

([4]) Rådets beslut 2008/206/RIF av den 3 mars 2008 om att definiera 1-bensylpiperazin (BZP) som ett nytt psykoaktivt ämne som ska underställas kontrollåtgärder och straffrättsliga bestämmelser (EUT L 63, 7.3.2008, s. 45).

([5]) Rådets beslut 2010/759/EU av den 2 december 2010 om att 4-metylmetkatinon (mefedron) ska underställas kontrollåtgärder (EUT L 322, 8.12.2010, s. 44).

([6]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2015/1873 av den 8 oktober 2015 om att underställa 4-metyl-5-(4-metylfenyl)-4,5-dihydrooxazol-2-amin (4,4′-DMAR) och 1-cyklohexyl-4-(1,2-difenyletyl)piperazin (MT-45) kontrollåtgärder (EUT L 275, 20.10.2015, s. 32).

([7]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2015/1874 av den 8 oktober 2015 om att underställa 4-metylamfetamin kontrollåtgärder (EUT L 275, 20.10.2015, s. 35).

([8]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2015/1875 av den 8 oktober 2015 om att underställa 4-jod-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibensyl)fenetylamin (25I-NBOMe), 3,4-diklor-N- [[1-(dimetylamin)cyklohexyl]metyl]bensamid (AH-7921), 3,4-metylendioxipyrovaleron (MDPV) och 2-(3-metoxifenyl)-2-(etylamino)cyklohexanon (metoxetamin) kontrollåtgärder (EUT L 275, 20.10.2015, s. 38).

([9]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2015/1876 av den 8 oktober 2015 om att underställa 5-(2-aminopropyl)indol kontrollåtgärder (EUT L 275, 20.10.2015, s. 43).

([10]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2016/1070 av den 27 juni 2016 om att underställa 1-fenyl-2-(pyrrolidin-1-yl)pentan-1-on (α-pyrrolidinovalerofenon, α PVP) kontrollåtgärder (EUT L 178, 2.7.2016, s. 18).

▼M1

11. Metyl 2-[[1-(cyklohexylmetyl)-1*H*-indol-3-karbonyl]amino]-3,3-dimetylbutanoat (MDMB-CHMICA), enligt rådets genomförandebeslut (EU) 2017/369 ([1]).

12. *N*-(1-fenetylpiperidin-4-yl)-*N*-fenylakrylamid (akryloylfentanyl), enligt rådets genomförandebeslut (EU) 2017/1774 ([2]).

▼M2

13. *N*-fenyl-*N*-[1-(2-fenyletyl)piperidin-4-yl]furan-2-karboxamid (furanylfentanyl), enligt rådets genomförandebeslut (EU) 2017/2170 ([3]).

14. *N*-(1-amino-3,3-dimetyl-1-oxobutan-2-yl)-1-(cyklohexylmetyl)-1*H*-indazol-3-karboxamid (ADB-CHMINACA), enligt rådets genomförandebeslut (EU) 2018/747 ([4]).

15. 1-(4-cyanobutyl)-*N*-(2-fenylpropan-2-yl)-1*H*-indazol-3-karboxamid (CUMYL-4CN-BINACA), enligt rådets genomförandebeslut (EU) 2018/748 ([5]).

16. *N*-fenyl-*N*-[1-(2-fenyletyl)piperidin-4-yl]cyklopropankarboxamid (cyklopropylfentanyl) och 2-metoxi-*N*-fenyl-*N*-[1-(2-fenyletyl)piperidin-4-yl]acetamid (metoxiacetylfentanyl), enligt rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1463 ([6]).

▼M3

17. *N*,*N*-dietyl-2-[[4-(1-metyletoxi)fenyl]metyl]-5-nitro-1*H*-benzimidasol-1-etanamin (isotonitazen) ([7]).

([1]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2017/369 av den 27 februari 2017 om att underställa metyl 2-[[1-(cyklohexylmetyl)-1*H*-indol-3-karbonyl]amino]-3,3-dimetylbutanoat (MDMB-CHMICA) kontrollåtgärder (EUT L 56, 3.3.2017, s. 210).

([2]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2017/1774 av den 25 september 2017 om att underställa *N*-(1-fenetylpiperidin-4-yl)-*N*-fenylakrylamid (akryloylfentanyl) kontrollåtgärder (EUT L 251, 29.9.2017, s. 21).

([3]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2017/2170 av den 15 november 2017 om att underställa *N*-fenyl-*N*-[1-(2-fenyletyl)piperidin-4-yl]furan-2-karboxamid (furanylfentanyl) kontrollåtgärder (EUT L 306, 22.11.2017, s. 19).

([4]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/747 av den 14 maj 2018 om att underställa det nya psykoaktiva ämnet *N*-(1-amino-3,3-dimetyl-1-oxobutan-2-yl)-1-(cyklohexylmetyl)-1*H*-indazol-3-karboxamid (ADB-CHMINACA) kontrollåtgärder (EUT L 125, 22.5.2018, s. 8).

([5]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/748 av den 14 maj 2018 om att underställa det nya psykoaktiva ämnet 1-(4-cyanobutyl)-*N*-(2-fenylpropan-2-yl)-1*H*-indazol-3-karboxamid (CUMYL-4CN-BINACA) kontrollåtgärder (EUT L 125, 22.5.2018, s. 10).

([6]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1463 av den 28 september 2018 om att underställa de nya psykoaktiva ämnena *N*-fenyl-*N*-[1-(2-fenyletyl)piperidin-4-yl]cyklopropankarboxamid (cyklopropylfentanyl) och 2-metoxi-*N*-fenyl-*N*-[1-(2-fenyletyl)piperidin-4-yl]acetamid (metoxiacetylfentanyl) kontrollåtgärder(EUT L 245, 1.10.2018, s. 9).

([7]) Kommissionens delegerade direktiv (EU) 2020/1687 av den 2 september 2020 om ändring av bilagan till rådets rambeslut 2004/757/RIF vad gäller inkluderande av den nya psykoaktiva substansen *N*,*N*-dietyl-2-[[4-(1-metyletoxi)fenyl]metyl]-5-nitro-1*H*-benzimidasol-1-etanamin (isotonitazen) i definitionen av narkotika (EUT L 379, 13.11.2020, s. 55).